

[Socialministeren]

vendigt, hvis vi langsomt skal have rettet op på den situation, vi befinder os i.

Er det f.eks. rimeligt, at man, når man bor i Rødovre, skal betale 680 kr. for en vuggestueplads i 1983, når man eksempelvis i Vejle kommune skal betale 1.295 kr. eller i Lemvig kommune 1.300 kr.? Er det særlig rimeligt? Jeg har godt lagt mærke til, at man som udgangspunkt for misinformeringen om det ændrede takstsystem har brugt Rødovre som eksempel. Rødovre er naturligvis også meget grelt, fordi Rødovre er den kommune, der har givet det største tilskud til nedsættelse af forældrebetalingen. Jeg må også samtidig konstatere, at Rødovre kommune tilsyneladende er den kommune, der har den højeste driftsudgift pr. barn i en vuggestue i dette land.

Der er, uden at jeg hermed skal fastslå, at det er en klar tendens, en tendens til, at jo mere en kommune har givet i tilskud til nedsættelse af forældrebetalingen, jo højere er driftsudgifterne blevet. Her mener jeg at vi har et område, hvor vi ikke længere har mulighed for at styre, og det er motiveringen for, at vi må have nogle klarere regler.

Det er også klart, at disse nye regler ikke skal virke så hårdt, at der bliver tale om virkelig store vanskeligheder. Derfor vil jeg gerne udtrykkeligt sige, det er regeringens hensigt at udsende en ny bekendtgørelse med forbedrede fripladsregler. Men jeg bliver også nødsaget til at sige til folketinget, at forudsætningen for, at vi kan skaffe penge til at forbedre fripladsreglerne, er, at vi får reguleret den mekanisme, der ligger i forbindelse med kommunernes tilskud til forældrebetalingen, for ellers har jeg svært ved at se, hvordan vi skal få resultater på dette område.

Hvad er det så, der sker omkring taksterne, når vi ser på de faktiske tal? Vi mener, vi har gjort det nogenlunde glidende ved at sige, at det kun er afvikling med $\frac{1}{3}$ i 1983. Tager vi f.eks. Københavns kommune, som jo er en af de kommuner, der giver store tilskud til nedsættelse af forældrebetalingen, skal man i 1983 efter det, kommunen selv har besluttet, betale 805 kr. om måneden for en vuggestueplads. Efter det forslag, som regeringen har lagt frem, vil man komme til at betale 1.125 kr. Det er en stigning på godt og vel 300 kr.

Når fru Inge Fischer Møller så spørger: hvad vil man gøre med den enlige mor med lavindkomsten og 2 børn? Ja men det er jo netop den kategori, som skal hjælpes ved forbedrede fripladsregler. Hvis det bliver muligt at få forbedringer af fripladsreglerne igennem, som jeg foreløbig forestiller mig dem, vil det igen sige, at så vil en familie med f.eks. en skattepligtig indkomst på 100.000 kr. igen blive bragt ned på 939 kr., og hvis den er 90.000 kr. ned på 789 kr., altså under det, som Københavns kommune selv havde forestillet sig taksten skulle være i 1983. Det være bare nævnt som et eksempel på, at disse ting ikke er så grelle, som man har kunnet få indtryk af i den almindelige offentlige debat.

Jeg kunne nævne mange andre tal. Det skal jeg naturligvis ikke besvære folketinget med på nuværende tidspunkt. Jeg er helt sikker på, at der er tilstrækkelig opfindsomhed i folketingets socialudvalg til at stille endnu flere spørgsmål, men vi har ladet udarbejde en oversigt over takstudviklingen i en række forskellige kommuner, som vi mener er typiske. Det er både københavnske kommuner og provinskommuner af forskellig størrelse – det er også for den kommune i Københavnsområdet, som bliver hårdest ramt – for at vise, hvordan udviklingen vil være. Den lader vi omdele både til pressen og til folketingets socialudvalg, for at man kan få et mere reelt indtryk af, hvad det egentlig er, der sker.

Lad dette være nogle mere principielle betragtninger om daginstitutionstaksterne. Jeg håber virkelig, at det lykkes gennem drøftelserne i folketingets socialudvalg at nå frem til et resultat, så vi på den ene side får stigninger, som ikke er mere alvorlige for forældrene, end at det er muligt at leve med dem, og på den anden side samtidig får en bedre styring af udgiftsudviklingen i vore daginstitutioner; det mener jeg faktisk at vi alle har en forpligtelse til.

Der er stillet nogle enkelte konkrete spørgsmål ud over dem, som jeg allerede har kommenteret. Fru Agnete Laustsen spurgte om, hvordan vi stillede os til forsøg på ældreområdet. Jeg skal hertil kun sige, at vi ikke endnu har nogen kontante forslag. Regeringen vil inden jul give en redegørelse i folketinget for holdningen til ældrekommissionens rapport. Vi går ud fra, at vi så får en